

til Drofsterne, som det ærede Medlem nævnte. Der er Forholdet jo det, at Drofsterne holde paa Jærnbanens Territorium; selvfølgelig er det saa Banen, som skal anvise det Sted, der er den offentlige Holdeplads for Drofsterne; men naar Banerne have gjort det, bliver det Politiets Sag at føre nærmere Tilsyn med, at Drofsterne iagttage de Regler, som det har givet med Hensyn til Drofsterforslen. Jeg tror blot ikke, vi kunne optage det i dette Forslag, det maa vi lade staa hen; at det nok ordner sig, tror jeg man kan være sikker paa.

Naar det i § 3 hedder, at private Overtørsler og Overage ikke maa benyttes, naar Tog kunne ses eller høres at nærme sig, saa er Meningen dermed den, at man kan ikke lade Reglen gælde alene for det Tilfælde, at man kan se Toget nærme sig. Der er jo nemlig to Tilfælde, hvor Toget ikke kan ses, nemlig dels naar Vejret er taaget eller mørkt, og dels navnlig ogsaa naar Banen ikke er retliniet men gør en Krumning. Saa kan man ikke se Toget nærme sig og maa altsaa gaa efter Hørelsen, og derfor er Bestemmelsen i § 3 sat ind om, at private Overtørsler og Overage ikke maa benyttes, naar Tog kan ses eller høres at nærme sig, og man kan aldeles ikke undvære den sidste Del af Bestemmelsen. Jeg vil derfor meget advare imod, at man modificerer Bestemmelsen paa dette Punkt, da det Tilfælde, man der har for Øje, netop er det farligste, nemlig naar Banelinien slaar en Krumning, og det ikke er muligt for de paagældende at se Toget.

Bestemmelsen i § 3, 2det Stykke, fandt det ærede Medlem utydelig, og jeg skal selvfølgelig ikke have det mindste imod, hvis man kunde saa den gjort mere tydelig, men jeg tror rigtignok ikke, at den kan misforstås, som den er. Den gaar ud paa, at Statsbanestyrelsen har Forpligtelse til at forsyne Led for private Overtørsler og Overage „med et Sukkeapparat, der fastholder Leddet, naar det lukkes, og med en Vaas, til hvilken en Nøgle leveres, hver berettiget Bruger een Gang“. Der er i denne Sætning netop stelnat mellem Apparater til at lukke Leddet og til at aflaae det, og naar det derefter hedder, at „enhver Bruger skal lukke Leddet, hver Gang det er benyttet“, er det klart, at der der ikke er Spørgsmaal om Forpligtelsen for ham til at aflaae det. — Maaſte maa jeg her med det samme gøre en Bemærkning over for det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lunn), hvis Indvending mod denne Regel var den, at den er for rigoristisk, idet vedkommende Bruger skulde have Lejlighed til at holde Leddet aabent,

naar han stillede Bagt derved, navnlig i Høstens Tid, og naar der ellers er stor Færdsel over Banen. Jeg er enig i, at det vil være en heldig Forbedring af Bestemmelsen, og der skal fra min Side ikke gøres mindste Indvending derimod.

§ 5 findes den Bestemmelse, at „ingen maa foretage Udgravninger i faretruende Nærhed af Statsbanedriftens Grund eller Havnepor“. Ogsaa over for den Bestemmelse havde det ærede 7de Medlem for 2den Kreds (Høft) nogen Betænkelighed, fordi man kunde være nødt til at komme Statsbanernes Grund temmelig nær ved Anlæg af Gasledninger og desl. Men jeg maa gøre opmærksom paa, at naar der er Tale om faretruende Nærhed, kunne vi ikke undvære Reglen, thi det er givet, at man af Hensyn til Banens Sikkerhed maa holde paa, at man ikke kommer den for nær, saa snart der truer Fare ved Udgravningen. Er det Tilfældet, maa det andet Arbejde hvile, og der maa da iagttages særlige Forsigtighedsregler for, at man ikke kommer til at stille Banens Sikkerhed i Fare. Det er absolut givet, og derfor er Reglen affattet saaledes. Men en anden Ting er, at det bliver selvfølgelig Statsbanestyrelsens Sag at foreskrive de nærmere Regler for Arbejdets Foretagelse, saaledes at det kan ske, uden at det er forbundet med Fare. Ogsaa derom tror jeg imidlertid, at vi vanskeligt kunne udtale noget nærmere i Forslaget, end det er gjort her. — Naar man har forbudt Anlæg af Telegraf- eller Telefonledninger over eller under Banen, og da navnlig over Banen, er det, fordi Arbejdet med Anlæg af saadanne Ledninger over Banen altid er forbundet med Fare for Banens Drift. Derfor er det betinget, at Statsbanestyrelsen giver Samtykke dertil, og saaledes faar Lejlighed til at foreskrive de nærmere Betingelser, under hvilke dette Arbejde kan foretages. Ganſte viſt lyder Bestemmelsen i § 5 noget rigoristisk, det indrømmer jeg, men det er jo ikke Meningen med den, at Statsbanestyrelsen skal være rigoristisk, og det vil den heller ikke være, den skal blot have Haand i Hante med Arbejdet, naar det skal foretages.

Det ærede Medlem spurgte dernæst med Hensyn til § 17, hvem der kunde forlange, at Politiet skulde understøtte Statsbanedriftens Personale i Haandhævelsen af de for Banen givne Ordens- og Sikkerhedsbestemmelser, og mente, at der burde staa en nærmere Udtalelse om, at det skulde være de overordnede. Det kan man imidlertid ikke sætte ind. Ogsaa de underordnede maa kunne forlange denne Assistance, naar det er for-